

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΥΟ "ΑΣΤΕΡΩΝ,

ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ "Η ΜΑΙΗ ΓΟΥΕΣΤ;

[Γ' Άρθρο της 'Αμερικανίδος Δημοσιογράφου Κίννετ Μπάικερ]

ΕΟΣ έμφύλιος πόλεμος, λοιπόν, θα ξεσπάσει στο Χόλλυγουντ;

Δυό «άστερες» πρώτου μεγέθους της έταιρείας «Παραμάουντ», ή Μάρλεν Ντήτριχ και ή Μαίη Γουέστ, θ' αναμετρηθούν για να φωνή ποιά έχει μεγαλύτερο «σεξ-άππήλ». Και θ' αποδειχθή μήπως ότι το Χόλλυγουντ είνε πολύ μικρό για να χωρέση δυό τόσο μεγάλους άστερας;

Ο έμφύλιος αυτός πόλεμος, που αναμένεται από στιγμή σέ στιγμή να ξεσπάση, δέν είνε ό πρώτος. Καί πρό έτών είχε λάθει χώραν ένας λυσσαλέος πόλεμος μεταξύ των δυό άστέρων που μεσουρανούσαν τότε, της Πόλα Νέγκρι και της Γκλόριας Σθάσον. 'Αλλ' ό πόλεμος εκείνος είχε τελειώσει χωρίς ν' αναδειχθή κανένας από τους δυό άνιπαλους όριστικός νικητής. 'Απλούστατα, κάποια τρίτη, ή μάλλον κάποιες τρίτες είχαν έμφανισθή κατάς την διάρκεια των...έχθροπραξιών, και είχαν νικήσει και τις δυό αντίπαλες.

Ένταματαξί, τό κουτσομπολιό, τά σχόλια, ή διαδόσεις στο Χόλλυγουντ και σ' όλη την 'Αμερική, δίνουν και παίρνουν. 'Ωστόσο, ακόμα δέν γνωσθή ποίος από τους δυό άστερας «άνοιξε» τόν πόλεμο. 'Αν πιστέψουμε τις έφημερίδες, φαίνεται ότι ή πρώτη έχθροπραξία, όπως λένε στη στρατιωτική γλώσσα, όφειλεται στην Μάρλεν Ντήτριχ.

Η Μάρλεν, αναχωρώντας πρό όλίγων μηνών για ένα ταξίδι στην Εύρωπη, λέγεται, πως σέ κάποια έρώτηση δημοσιογράφου για την Μαίη Γουέστ, απάντησε:

— Δέν άκουσα ποτέ να γίνεται λόγος για καμιά Μαίη Γουέστ!

Φυσικά, ή Μάρλεν Ντήτριχ διέφευσε μέ τόν πιο κατηγορηματικό τρόπο τά παραπάνω της λόγια, έν τούτοις τό κακό είχε γίνει, τά λόγια έπανελήφθησαν από χιλιάδες στόματα, ή πυρκαϊά φούντωσε, οι καταρράχτες της διαδόσεως άρχισαν να τρέχουν ακάθεκτοι, και κανείς πειά δέν πίστευε την διάφηση, την τόσο κατηγορηματική, της Μάρλεν Ντήτριχ.

Ενε αλήθεια, ότι ή διάφηση αυτή ήταν πολύ σύντομη και πολύ τυπική. «Μπορούσε αξιόλογα και έπρεπε—λένε οι θαυμαστές της Μαίη Γουέστ—να έξηγηθή καλύτερα ή Μάρλεν Ντήτριχ, να πη περισσότερα, να μην αφήση καμιά άμφιβολία, ότι ήταν έντελώς άνυπόστατα τά δυο είχε πη για την Μαίη Γουέστ».

Αυτό έκανε ή Μαίη Γουέστ. Έξηγήθηκε καθαρά και κατηγορηματικά. Μόλις πληροφορήθηκε τά λόγια της Ντήτριχ, είνε σέ έναν δημοσιογράφο: «Η δισ Ντήτριχ είνε πάρα πολύ έξυπνη για να δείξη ότι με ζηλεύει, έστω και άν με ζηλεύει πραγματικά, και είμαι σίγουρη ότι δέν τ'όκαν. Δέν υπάρχει κανείς λόγος να με ζηλεύη, άλλωστε, γιατί είμαστε δυό έντελώς διαφορετικοί τύποι στον κατηγορηματικό!»

Τά λόγια αυτά της Μαίη Γουέστ χειροτερέψαν την κατάστασι. Έχυσαν λάδι στη φωτιά. 'Ιδιος ή φράσι της «έστω και άν με ζηλεύει πραγματικά», έκανε έξω φρενών τους θαυμαστές της Μάρλεν Ντήτριχ. «Είνε τρομερά έγωίστρια ή Μαίη Γουέστ, έγραψε κάποιος, για να φαντάζεται ότι μπορεί ποτέ να την ζηλεύη ή Μάρλεν Ντήτριχ! 'Ο,τι είνε, τό είνε για αυτοδιαφήμηση για την όποιαν έχει ως γνωστόν τόση άδυναμία, ή συμπεθεσιτάτη κατά τά άλλα ήθοποιός.»

Αυτή ήταν ή πρώτη φάσις του πολέμου των δυό άστέρων ή άλλων του πολέμου μεταξύ των θαυμαστών των δυό άστέρων. Αλλ' έκτοτε στην ύπόθεσι προσετέθησαν και νέα στοιχεία. 'Όταν τελευταία γύρισε ή Μάρλεν Ντήτριχ στην 'Αμερική, ένας δημοσιογράφος την ρώτησε και για την περίφημη φράσι που είχε πη για την Μαίη Γουέστ. 'Η Μάρλεν τότε, άντι να την διαψεύση, όπως προηγουμένως, έκανε μιά...διεκρίνησι. Είνε ότι

ή φράσι της δέν ήταν: «Δέν άκουσα ποτέ να γίνεται λόγος για καμιά Μαίη Γουέστ», αλλά: «Δέν άκουσα ποτέ να γίνεται λόγος για τις τουαλέτες της Μαίη Γουέστ!»

Νόμιζε ή Μάρλεν Ντήτριχ, ότι με την δεύτερη αυτή δήλωσι της θα διόρθωνε τά πράγματα, ή την έκανε επίτηδες για να ξεερεβση ακόμη περισσότερο την αντίζηλό της;

Τό δεύτερο φαίνεται τό πιο πιθανό. Πάντως, τό αποτέλεσμα είνε, ότι ή Μαίη Γουέστ θυμάσε σέ τέτοιο βαθμό, ώστε μη μπορώντας πειά να συγκρατηθή, ξεσπάθωσε και σήκωσε την παντιέρα του πολέμου.

«Τι έκανε λέει—είνε στους δημοσιογράφους—δέν άκουσε ποτέ ή δισ Ντήτριχ, να γίνεται λόγος για τις τουαλέτες μου; Μά τότε, γιατί, κάποτε που μέναμε στο ίδιο ξενοδοχείο, μπανόθγαμε κάθε τόσο στην κρεβάτοκάμαρά μου, αυτή και ή κόρη της ή Μαρία, και έβλεπαν με ά π λ η σ τ ι α τις τουαλέτες μου; 'Η κόρη της έλεγε πως τρέλαινότανε—τάχα—να μ' άκούη να τραγουδά, μα ή αλήθεια ήταν άλλη: Ξεσήκωναν και ή δυό μητέρα και κόρη, τις τουαλέτες μου. 'Αν δέν τις ξεσήκωναν, δέν θα φορούσε ή Ντήτριχ στην τελευταία της ταϊνιά «'Ασμα 'Ασμάτων» τις τουαλέτες που έγω κρέαρισα, τις τουαλέτες, τά πρώτα μοντέλα των όποιων τά δημιούργησα έγω! Μά και σ' αυτό έπεσε έξω: Γιατί για να φορέση μια ήθοποιός τις τουαλέτες μου και για να της πάνε όσο υού πάνε έμένα, πρέπει νάχη και τό δικό μου κορμί.»

Αυτή τη φορά τό πλήγμα που έδινε ή Μαίη Γουέστ στην Ντήτριχ, ήτανε καιριο. 'Η Μαίη Γουέστ έχει τό εξασιωότερο γυναικείο σώμα που μπορεί κανείς να φαντασθή, άγαλαμτένιο και ολοζώντανο, ήδονικό και πλαστικό, σώμα γλυστερό σαν χέλι και λυγρό σαν τού φειδιού. 'Ο θαυμαστές της Μάρλεν Ντήτριχ κατάλαβαν, ότι εν μετέφρασαν σέ ζήτημα του σώματος τόν πόλεμο μεταξύ των δυό άστέρων, ή Μάρλεν Ντήτριχ θάθγανε σίγουρα νικημένη. Τόν μετέφρασαν, λοιπόν, σέ κάτι, τό κοινώς πιστεύεται, ότι τό είδωλό τους, ή Μάρλεν Ντήτριχ, τό κατέχει σέ ύψιστο βαθμό, σέ σέξ-άππήλ...

Τό σέξ-άππήλ είνε ή τελευταία φάσις του αγώνος μεταξύ Ντήτριχ και Μαίη Γουέστ. Αυτό θα κρίνη τελειωτικά για τό ποιά από τις δυό περιφήμες αυτές γόσσοες της όθνης, είνε πιο σασηνευτική, πιο έλκυστική, ποιά άπ' τις δυό άσκει την πιο άκατανίκητη γοητεία στά πλήθη.

'Αλλά, Θεέ μου, και σέ τό ζήτημα αυτό πόσο δύσκολο θα είνε ή κρίσις!... Οι άκτικοί του Χόλλυγουντ διαίρεθήσαν κιόλας σέ δύο στρατόπεδα. Οι μισοί κηρύσσουν, ότι ή Ντήτριχ έχει περισσότερο σέξ-άππήλ και οι άλλοι μισοί τό περισσότερο σέξ-άππήλ έχει ή Μαίη Γουέστ. Οι δημοσιογράφοι ρωτήσανε οριστικούς άδες τις προσωπικότητες του Χόλλυγουντ, που μπορούν νάχουν επί του προκειμένου έγκυρον γνώμη: 'Ηθοποιοί, σκηνοθέτες, ζωγράφοι, διαφόρους άλλους καλλιτέχνες: 'Αλλά, φυσικά, κανένας δέν τολμά ν' απαντήση... 'Όλοι άπαντούν με όπεφυγές, με περιστροφές, με λόγια μασομένη. Κανένας δέν λεί βαρραλέα και τίμια την γνώμη του.

Μά φαίνεται, ότι είνε και τρομερά δύσκολο ν' αποφανθή κανείς ποιά από τις δυό γόσσοες έχει περισσότερο σέξ-άππήλ. Ένας ζωγράφος, περαστικός από τό Χόλλυγουντ και που μπορούσε να έκφραση μιά γνώμη κάπως πιο τολμηρή, σέ μια συνέντευξι που έδωσε, κάτι πηγε να πη, μά κατόπιν τα μέρβεψε. Πρώτα καθώρισε ή μάλλον προσάθγασε να καθορίση τί έννοει ό ίδιος με την έκφρασι σέξ-άππήλ. «Σέξ-άππήλ, είνε, που φαίνεται πως έχει ένας άνθρωπος, ό όποιος, όπωσδήποτε, με τά χαρακτηριστικά του, με μιά στάσι του, με μιά κίνησι, με μιά πράξι του, φέρνει ταραχή και άνησυχία στίς αισθήσεις μας. Δέν υπάρχει άμφιβολία—έξακολουθήσε—ότι από τις γόσσοες τό κινηματογράφου, εκείνος που έχουν τό περισσότερο σέξ-άππήλ είνε ή Ντήτριχ και ή Μαίη Γουέστ. Της Ντήτριχ τά όνειροπόλα σταχτερόγλανα μάτια μεθούνε σαν όπιο, και τά πα-

Μαίη Γουέστ και Μάρλεν Ντήτριχ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ο γάμος του ποιητού. Ημέρες γεμάτες εύτυχια. Το γλυκεράραμα της δέξης. Η ερωτική φωνή του ποιητού. Η γέννησις και ο θάνατος του πρώτου τους παιδιού. Η παρασημοφορία του Ούγκω. Μία εύτυχια χωρίς σύννεφα. κλπ. κλπ.

Στις 12 'Οκτωβρίου του 1822, έπειτα από τριών χρόνων φλογερή ξρωτα, ο Βίκτωρ Ούγκω παντρεύτηκε την αγαπημένη του 'Αντέλα.

Οι νεόνυμφοι, παιδιά άζομα—έξαινος ήταν είκοσι χρόνων κι' έκεινή μόλις δεκαεφτά—δέν έπιλαν από πλούτη. 'Ο Ούγκω είχε επίδομα από το ιδιαίτερο ταμείο του βασιλέως χίλια φράγκα τον χρόνο και η γυναίκα τον τριακόσια ως τετρακόσια φράγκα ετήσιο εισόδημα από την πρόξια της, και λίγα έπλτα. 'Αναγκάστηκαν λοιπόν προσοφινώς να κατοικήσουν μαζί με τον πατέρα της 'Αντέλας. 'Υστερα από λίγους μήνες όμως ο Ούγκω κατάφερε και νοίκιασε ένα μικρό διαμερισμάτιο στην

δόδο Βαζιέρω. 'Ετο, το ζευγάρι των νεονύμφων εξασφάλισε τη φιλία του.

Περνούσαν μία ήσυχη κι' εύτυχη ζωή. 'Ο Ούγκω έγραφε ποιήματα, μυθιστορήματα, σχεδίαζε τα πρώτα θεατρικά του έργα και η γυναίκα του φρόντιζε για το νοικοκυριό. 'Εγνήα άκριβώς μήνες μετά το γάμο τους γέννησε κι' ένα αγοράκι. 'Αλλοίμονο, όμως ! Τό πρώτο τους αυτό παιδάκι έζησε τρείς μήνες μονάχα. Τόχρασαν την ημέρα που συμπληρώνονταν ένα άκριβώς έτος από τό γάμο τους !

'Ο Ούγκω, πιο δυνατός, σάν άνδρας, παρηγορήθηκε πιο γρήγορα από την γυναίκα του. Τόν παρηγόρησε η ποίηση. 'Εγραφε αδιάκοπα ποιήματα, τα περισσότερα από τα όποια του τα ένεπνεε η γυναίκα του. Τα ποιήματα αυτά εινε τα θεμιότερα ερωτικά ποιήματα που έγραφε. Ξεχειλίζουν όχι από άπλη άγάπη και τρυφερότητα, άλλ' από μία άληθινή λατρεία.

«'Εσύ 'σαι που τό βλέμμα σου φωτίζει τη σκοτεινή μου νύχτα. 'Εσύ 'σαι που η εικόνα σου λάμπει σάν χαρομένο όπνο μου. 'Εσύ 'σαι που κρατάς τό χέρι μου όταν περπατώ σάν Ισθιο. Και η άχτινες τ' ούρανού μου έρχονται από τα μάτια σου...»

'Ο Βίκτωρ Ούγκω είχε άκριβως κιάλια να γίνεται ένας από τους πιο άξιόλογους και πιο ζωηρούς αντιπρόσωπους της νέας σχολής, του Ρομαντισμού. Στά έργα του δημοσίευε προλόγους, στους όποιους κατακεραυνώνει τους κλασικούς. Στό σπίτι του σ'υγκάιναν οι νέοι συγγραφείς και οι καλλιτέχνη που έδιναν τις μεγαλύτερες έλπίδες και για τους όποιους γινόταν περισσότερο λόγος. Ψυχή γιά τον συγκεντρώσεων αυτών ήταν η 'Αντέλα. Τρυφερή, περιποιητική, γεμάτη χάρη και θέλητρο, σκόρπιζε με την παρουσία της τη γλύκα και τη ζέστα μιας ευγενικής γυναίκαις ύψάρξεως, στις καρδιές όλων των νέων καλλιτεχνών και συγγραφέων.

Τόν 'Ιούλιο του 1824 ο Ούγκω απέκτησε και δεύτερο παιδάκι, μία κόρη. Τη βάπτισαν Λεοπολδίνη.

'Ω ! αυτή τη φορά η 'Αντέλα έβαλε όια τα διαντά της για να μη χάσει τό παιδάκι της ! Τό έτρεφε η ίδια με τό γάλα της και δέν τό αποχωρίζονταν ούτε στιγμή.

«'Ηταν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, γράφει κάποιος στενός φίλος της οικογενείας. Κοιμόταν στό δωμάτιο των γονέων της και όταν ήμερώνε, σκαρφάλωνε από την κούνια της στό κρεβάτι της μητέρας της και με τό χεράκι της προσποδούσε να της ανοίξει τα μάτια, για να της δώσει να καταλάβη ότι ήταν όρα να ζουνήση. 'Η μητέρα στην άρχή έκανε την κοιμισμένη, κατόπιν όμως άνοιγε τα μάτια της και άρχιζε με τό παιδάκι της άτέλειωτα γέλια και παιχνιδάκια... 'Όταν ο Ούγκω και η γυναίκα του έβγαιναν περίπατο, έπαιρναν πάντα μαζί τους την Λεοπολδίνη. Τήν κρατούσε στην άγκυλιά της ή μπόνια. Μά εκείνη γούριζε τό προσοπάκι της προς τον πατέρα της και γελούσε. Τότε ο Ούγκω δέν κρατιόταν. "Άρπαζε την κορούλα του στό χέρια του και την γέμιζε φιλία. 'Εκείνη χαμογελούσε, ανοιγό-

χούσαρκα χείλη της εινε τό ίδιο τό τόξο της ήδονής, που τεντώνεται για να μάς πληγώσει. Μά και η Μαίη Γουέστ έχει μάτια και χείλη που άπονεύουν μία ακατανίκητη ήδονή, επί πλέον δέ ένα όδμα που μπορεί να ζωντανέμη τις αισθήσεις κι' ενός φακίρη άκόμα...»

Τό πρόβλημα, λοιπόν, του οεξ-άπλη, μένει άλυτο. Και ο έμφύλιος πόλεμος, ο σκληρός και όλοφάνερος πόλεμος μεταξύ των δύο άστέρων συνεχίζεται, πεισματώδης, επίμονος.

Ποιά άπό τις δυό θ' ανάδειξη νικήτρια; Ποιά θ' άποδειχθή έν τέλει ότι έχει περισσότερο οεξ-άπλη, η Μάρλεν Ντίτριχ ή η Μαίη Γουέστ;

'Ισως μόνον ένα διαθνές δημοψήφισμα να μπορέση να δώσει μία λύσι ίκανοποιητική στό τόσο περίπλοκο αυτό πρόβλημα...

κλείνει τα χεράκια της, και όταν έγινε ένας χρόνος έλεγε λογάκια, που ήσαν σάν κελιάδημα πουλιού...»

Τό 1825 ένα σοβαρό γεγονός έφερε μία μεγάλη χαρά, αλλά και μία λύπη συγχρόνως, στό ζεύγος Ούγκω. Είχε πεθάνει ο βασιλευς Λουδοβίκος 18ος και ο διάδοχός του Κάρολος 10ος απένεμε στον Ούγκω, καθώς και στον Λαμαρτίνο, τό παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής. Συγχρόνως οι δυό ποιηταί, μαζί με άλλους άνθρώπους των γραμμάτων, εκάλοντο να παρευρεθούν στη στήνη του νέου βασιλέως, ή όποια θά γινόταν στό Ρένς.

'Ο Ούγκω, όταν έλαβε την πρόσκληση, βρισκόταν στό Μπλουά, στό σπίτι του στρατιωτού πατέρα του, μαζί με την γυναίκα του και την κόρη του. Με τό λύπη που αποχωρίστηκε την αγαπημένη του 'Αντέλα... Τήν άλλη μέρα, κατά τις τέσσερες τό άπόγευμα, είχε φτάσει στην 'Ορλεάνη. Μόλις έφθασε, έτρεξε εσύθς σ' ένα καφενέιο, ζήτησε μελίαν και χαρτί και έγραψε στη γυναίκα του :

«Δεν μπορείς να φαντασθής, αγαπημένη μου, πόσο, από τό στιγμή που σ' άφηκα, μου άνηκε τό χρόνος άτέλειωτος και άπέραντο τό διάστημα που μάς χωρίζει. Με πόση θλίψη συλλογίζομαι τις δεκατέσσερες νύχτες, που μάς χωρίζουν, τις όχτώ ώρες, που περσάω ώλους όσους ! Και τί θα γίνει αύριο, και τί θα γίνει μεθούριο, και πιο πέρα, και πιο πέρα ; 'Αντέλα μου, αγαπημένη μου 'Αντέλα, παρακάλεσε τό Θεό να μου δινή θάρρος ! Μοι χρειάζεται, γιατί ή δεκαπέντε αυτές μέρες που θα περσάω μακριά σου μου φαίνονται σάν μία οωστή αιώνητης...»

'Από τό Παρίσι της έγραψε και άλλο γράμμα. Ίδια τρυφερό, ίδια συγχινητικό :

«Έξέρεις πως εινε τέσσερες μέρες και τρείς νύχτες, που είμαστε χωρισμένοι ; Πόσο ο καιρός περνά άργά ! Πόσο βιάζομαι να μάθο τι γίνεται, από τό στιγμή που σ' άφηκα ! Πόσο όλα εινε έρημα γύρω μου, τώρα που δέν σ' έχω κοντά μου ! Τί δύναμι που είχαμε, αγαπημένη μου, για να χωριστούμε, και πόση δύναμι μάς χρειάζεται άκόμη για να περσάομε κι' άλλες δέκα μέρες χωρισμένοι !»

Στόν ίδιο αυτό τόνο εινε γραμμένα και όια τ' άλλα γράμματά, που έστειλε ο Ούγκω στη γυναίκα του, κατά την διάρκεια του ταξειδιού του. 'Ελάγιστες διηγήσεις, ελάχιστες περιγραφές, άκόμα και για ότι άφορούσε τη στήνη του βασιλέως. Παντού ένα ξεχειλίσιμα τρυφερότητας ! Διαρκώς γίνεται λόγος για την 'Αντέλα, για τό γράμμα της 'Αντέλας, για τη γλυκειά και όλοζώντανη ήθμη της 'Αντέλας...

'Ο Βίκτωρ Ούγκω

Γεμάτη χαροίμενα γεγονότα ήταν για τό νεαρό ζευγάρι και ή έπομένη χρονιά, τό 1826. 'Ο Ούγκω δημοσίευε ένα μυθιστόρημα και μία νέα συλλογή ποιημάτων και ή γυναίκα του του γέννησε ένα άλλο παιδάκι, τον Κάρολο.

Και στη νέα συλλογή του Ούγκω τά περισσότερα ποιήματα ήσαν έμπνευσμένα από την γυναίκα του. Στό «Ταξείδιο περιγράφει όλο τον πόνο του για τον χωρισμό του από την αγαπημένη του :

«Τί να κάνω τώρα τό μέταπό μου, που έγενε με σ' στα στοργικά σου χέρια, τί να κάνω κάθε τί που άκούω, κάθε τί που βλέπω ; Τί να κάνω τά μάτια μου, που ή φλόγα τους ανάβει στη φλόγα των ματιών σου, και τη φωνή μου, που δέν έξερει παρά να σου λέγη μόνο λόγια άγάπης !»

'Ετσι, και παντρεμένος, ο Ούγκω και η γυναίκα του εξακολούθησαν τό τρυφερό τους ερωτικό ειδύλλιο. Τίποτε δέν είχε μεταβληθί στην εύτυχία τους, παρά μονάχο τό ότι την φωτίζει τώρα μία άγνια δόξα. Πέντε χρόνια είχαν περάσει, που είχαν ένωθι, είχαν άποκτήσει τρία παιδά, και ο Ούγκω δέν, είχε παύσει ν' αγαπά την γυναίκα του με την ίδια θερμή άγάπη, που την αγαπούσε και την πρώτη στιγμή. Τόν γαλιζίο τους ούρανό οίτε ένα σύννεφο δέν τον σκονιωνάιξε. Στόν παράδεισο της άγάπης τους δέν είχε μαραθεί ούτε ένα φύλλο...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΖΩΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΙΝΟΥΝ ΠΟΤΕ ΝΕΡΟ

'Ο Γερμανός δόκτωρ Χάνιμπερ βεβαιώνει ότι υπάρχουν ζώα, τα όποια δέν πίνουν ούτε μία φορά νερό στη ζωή τους. Τό εξακριβώσε δέ αυτό έπειτα από μία σειρά έπιστημονικών παρατηρήσεων.

Μεταξύ των περιεργων αυτών ζώων εινε ή Λάιες της Παταγωνίας και μία όρτσα άφελών της 'Αλω 'Ανατολής.

'Αναφέρει επίσης ο ίδιος έπιστήμων ότι τά κουνέλια δέν πίνουν, παρά μονάχο τη δροσιά, που κάθεται άπάνω στό ζόρτα.

Εινε γνωστόν έξ άλλου ότι πολλά έρπετα, κινώφς φειδια και σαύρες, ζουν σέ μέρη, στα όποια δέν υπάρχει καθόλου νερό.